

FOB 2018-37

**Hjemmel for regler om
bortfald af jagttegn og
krav om bestået hagl-
skydeprøve. Fortolkning af
overgangsbestemmelser
om ret til riffel- og hagljagt**

Resumé

6. december 2018

En borger havde før jagtlovens ikrafttræden i 1994 haft ret til at gå på hagl- og riffeljagt, men mistede sin ret til at indløse jagttegn efter den såkaldte 10-årsregel i jagttegnsbekendtgørelsen. Reglen indebærer, at jagttegnsberettigelse bortfalder for personer, der ikke inden for de sidste 10 år har indløst jagttegn.

Forvaltningsret

12.1

12.2.

Myndighederne krævede nu, at borgeren for at få ret til at gå på riffel- og hagljagt bestod riffelprøven og haglskydeprøven, som blev indført ved henholdsvis jagtlovens ikrafttræden i 1994 og en ændring af jagttegnsbekendtgørelsen i 2013.

Borgeren mente ikke, at der var hjemmel i jagtloven til hverken 10-årsreglen eller reglerne om haglskydeprøven i jagttegnsbekendtgørelsen.

Borgeren mente desuden, at han i alle tilfælde i henhold til overgangsbestemmelser var fritaget fra at bestå både riffelprøven og haglskydeprøven.

Ombudsmanden kunne ikke kritisere myndighedernes opfattelse af, at der var den fornødne hjemmel i jagtloven til at fastsætte 10-årsreglen og reglerne om haglskydeprøven i jagttegnsbekendtgørelsen.

Ombudsmanden kunne heller ikke kritisere myndighedernes opfattelse af, at overgangsbestemmelserne om fritagelse fra riffelprøven og haglskydeprøven ikke fandt anvendelse, hvis man havde mistet sin jagttegnsberettigelse efter 10-årsreglen.

(Sag nr. 16/01385)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen (oprindelig stilet til borgeren), efterfulgt af en sagsfremstilling:

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad handler sagen om?

Du har oplyst, at du forud for den 1. april 1994 – hvor lov om jagt og vildtforvaltning ("jagtloven") trådte i kraft – havde bestået jagtprøven og dermed var jagttegnsberettiget med ret til at gå på hagl- og riffeljagt.

Du har endvidere oplyst, at du i 1994 indløste jagttegn. Du mistede imidlertid senere din jagttegnsberettigelse efter den såkaldte 10-årsregel, der indebærer, at jagttegnsberettigelse bortfalder for personer, der ikke inden for de sidste 10 år har løst jagttegn.

Du bestod i 2015 på ny jagtprøven og blev dermed igen jagttegnsberettiget.

Du ønsker nu, at dit jagttegn bliver påført påtegning om ret til hagljagt og riffeljagt, uden at du skal bestå riffelprøven og haglskydeprøven, som blev indført ved henholdsvis jagtlovens ikrafttræden i 1994 og ved bekendtgørelse i 2013.

Jeg forstår, at dine overordnede synspunkter er, at der ikke er hjemmel til 10-årsreglen, at der ikke var hjemmel til at kræve haglskydeprøven aflagt, da du bestod jagtprøven på ny i 2015, at du i alle tilfælde er fritaget fra at bestå haglskydeprøven efter overgangsbestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse om jagttegn ("jagttegnsbekendtgørelsen"), og at du er fritaget fra at bestå riffelprøven efter overgangsbestemmelserne i § 59 i jagtloven og § 25, stk. 1, i jagttegnsbekendtgørelsen.

Du har i forbindelse med min undersøgelse af sagen bedt mig om at gennemgå forarbejderne til lov nr. 1553 af 19. december 2017 om ændring af bl.a. jagtloven (se pkt. 2.2.1 nedenfor) for at danne mig et indtryk af, om der før lovens ikrafttræden var hjemmel til myndighedernes praksis vedrørende bortfald af jagttegnsberettigelse og påtegning af jagttegn mv.

Som du ved, har jeg i anledning af din klage indhentet en række udtalelser fra myndighederne. Jeg henviser navnlig til udtalelser af 25. november 2016, 6. april, 5. september og 17. november 2017 og 31. maj 2018 fra Miljøstyrelsen (tidligere henholdsvis Styrelsen for Vand og Naturforvaltning og Naturstyrelsen) samt udtalelser af 21. december 2016, 20. april og 20. november 2017 og 13. juni 2018 fra Miljø- og Fødevarerministeriet.

Myndighederne har overordnet anført, at der er lovhjemmel til 10-årsreglen i jagttegnsbekendtgørelsen, at 10-årsreglen indebærer, at jagttegnsberettigelsen og eventuelle påtegninger bortfalder som en samlet enhed, hvis jagttegn ikke har været indløst i 10 år, at der i 2015 var lovhjemmel til reglerne om haglskydeprøven i jagttegnsbekendtgørelsen, og at overgangsbestemmelserne om fritagelse fra riffelprøven og haglskydeprøven ikke finder anvendelse, hvis man har mistet jagttegnsberettigelse efter 10-årsreglen.

Du har haft lejlighed til at se de nævnte udtalelser og har i flere omgange – senest den 1. august 2018 – sendt mig dine bemærkninger til dem.

2. Retsgrundlaget

2.1. Retsgrundlaget da myndighederne traf afgørelserne vedrørende påtegning af dit jagttegn i 2015

2.1.1. Lov om jagt og vildtforvaltning

2.1.1.1. Jagtloven indeholdt bl.a. følgende bestemmelser, da myndighederne traf afgørelserne vedrørende påtegning af dit jagttegn i 2015 (se lovbekendtgørelse nr. 1617 af 8. december 2015):

”§ 39. Vildt må kun beskydes af personer, der har jagttegn. Jagttegn udstedes af miljø- og fødevareministeren.

...

§ 40. Jagttegn, der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben, kan udstedes til personer, som

(...)

3) er i besiddelse af den nødvendige synsevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige førlighed,

4) ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til almindeligt forekommende vildtarter, til reglerne om jagt og vildtforvaltning, herunder de jagtetiske principper, samt har vist at have færdighed i betjeningen af glatløbede skydevåben og

(...)

...

Stk. 3. Jagttegn, der ved en påtegning desuden giver tilladelse til jagt med jagtriffel, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af jagtriffel.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om jagtprøven og riffelprøven. Der kan herunder fastsættes regler om udstedelse af jagttegn til personer, der ikke har fast bopæl i Danmark. Miljø- og fødevareministeren fastsætter endvidere regler om udstedelse af jagttegn og om jagttegnets udseende og indhold.

...

§ 41. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om gyldighedstiden for jagttegn.

Stk. 2. Efter udløbet af gyldighedstiden kan jagttegnet fornyes, hvis indehaveren stadig opfylder betingelserne for at erhverve jagttegn og har indberettet vildtudbytte i henhold til § 43.

Stk. 3. Fornyelse af jagttegn kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger ny jagt- eller riffelprøve.

§ 42. Miljø- og fødevareministeren kan inddrage et jagttegn, hvis det skønnes, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne efter § 40, stk. 1, nr. 3, for at erhverve jagttegn.

...

§ 58. Loven træder i kraft den 1. april 1994.

...

§ 59. Reglen i § 40, stk. 3, finder ikke anvendelse på jagttegnsindehavere, der ved lovens ikrafttræden har erhvervet tilladelse til at besidde jagtriffel.”

2.1.1.2. De nævnte regler i jagtloven blev affattet ved lov nr. 269 af 6. maj 1993, der trådte i kraft den 1. april 1994 (dog er § 41, stk. 2, senere ændret ved tilføjelsen ”og har indberettet vildtudbytte i henhold til § 43.”).

Af lovens forarbejder fremgår bl.a. følgende (lovforslag nr. L 18 af 7. oktober 1992, lovforslagets almindelige bemærkninger):

”1. Indledning

Hovedformålet med dette lovforslag er at skabe grundlag for en bæredygtig vildtforvaltning, der sikrer en øget beskyttelse af vore fritlevende pattedyr og fugle, navnlig ved at sikre arts- og individrige bestande.

...

Endvidere skal loven sikre, at jagt udøves på en sikkerheds- og dyreværnsmæssig forsvarlig måde, tilgodese beskyttelsen af vildtet og tage specielt hensyn til sjældne og truede arter.

...

(...) [D]en gældende lovs detaljerede regler [er] søgt undgået, idet der i stedet alene er angivet hovedprincipperne for de regler, der i medfør af loven skal fastsættes af miljøministeren efter inddragelse af de berørte organisationer, foreninger m.v.

Dette betyder ikke, at de regler, der bliver fastsat i medfør af bemyndigelserne, på alle områder vil adskille sig fra de gældende regler. Men det giver mulighed for, at reguleringen af jagten og vildtforvaltningen løbende kan tilpasses de ændringer, der sker i vildtets levevilkår, samtidig med, at rammerne for udarbejdelsen af de detaljerede regler fremgår af loven.

Der er for de enkelte bestemmelser i bemærkningerne angivet, hvorledes bemyndigelsen vil blive brugt, og i hvilket omfang det vil indebære en ændring i forhold til gældende regler.

Bemærkningerne til lovforslaget er i øvrigt affattet således, at der som udgangspunkt kun foretages en nøjere omtale af de realitetsændringer, der sker i forhold til den gældende lovgivning. Det understreges således, at hvor der er tale om uændrede bestemmelser eller blot redaktionelle ændringer, skal bestemmelserne forstås og anvendes i overensstemmelse med hidtidig praksis.

...

Lovforslagets adgang for ministeren til at udstede supplerende retsfor skrifter o. lign. vil kun blive udnyttet efter drøftelse i Vildtforvaltningsrådet samt forhandling med de berørte myndigheder og organisationer.

...

2.8. Jagttegn.

Forslaget til bestemmelserne om jagttegn opretholder den gældende lovs principper for udstedelse af jagttegn.

Derudover foreslås der en særlig prøve for personer, der vil have tilladelse til jagt med riffel.”

Af bemærkningerne til §§ 40-42 i lovforslaget fremgår bl.a. følgende:

”Bestemmelserne er i det væsentlige en modernisering af reglerne i den gældende lovs § 45. Dog er der enkelte nydannelser:

- 1) ...
- 2) Det foreslås, at tilladelse til jagt med jagtriffel gøres betinget af, at den pågældende har aflagt en riffelprøve. Efter de gældende regler skal nye jægere ikke i forbindelse med jagtprøven dokumentere

praktiske færdigheder i anvendelse af en jagtriffel. Sådanne færdigheder bør af sikkerhedsmæssige og dyreværns-mæssige årsager konkret kræves dokumenteret, inden der gives tilladelse til brug af riffel til jagt. Prøven vil kunne aflægges i privat regi, hvis prøven på forhånd er godkendt af miljøministeren. Det tilføjes, at erhvervelse af jagtriffel fortsat er betinget af politiets tilladelse i medfør af våbenloven.

- 3) Det foreslås, at de detaljerede regler om jagttegn afløses af en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte de nærmere betingelser for at opnå jagttegn. Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at stramme reglerne for ombytning af udenlandske jagttegn med danske især i de tilfælde, hvor der er tale om en mere permanent jagtudøvelse i Danmark. Det har i visse tilfælde vist sig, at udlændinge og danskere, der har været bosat i udlandet, ikke har haft den nødvendige viden og erfaring til at kunne drive jagt forsvarligt, selv om de har været i besiddelse af udenlandsk jagttegn.
- 4) ...
- 5) Det foreslås, at der skabes hjemmel til at stille krav om aflæggelse af en ny prøve i tilfælde, hvor der opstår tvivl om, hvorvidt betingelserne i § 40, stk. 1, nr. 3, er opfyldt, eller hvor jagttegnet er inddraget, fordi den pågældende ikke skønnes at opfylde disse betingelser.”

Af bemærkningerne til lovforslagets § 59 fremgår endvidere følgende:

”Bestemmelsen undtager alle, der allerede har opnået tilladelse til at besidde jagtriffel, for kravet om riffelprøve.”

2.1.2. Bekendtgørelse om jagttegn

2.1.2.1. Den daværende jagttegnsbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 193 af 23. februar 2015) indeholdt bl.a. følgende bestemmelser om Jagttegnsregistret, da myndighederne traf afgørelserne vedrørende påtegning af dit jagttegn i 2015:

”§ 1. Jagttegn udstedes af Naturstyrelsen [nu Miljøstyrelsen; min tilføjelse].

Stk. 2. Jagttegn tilbydes årligt til de personer, der er optaget i Jagttegnsregistret, og som har fast bopæl i Danmark. (...)

Stk. 3. Jagttegnsregistret omfatter personer, som har bestået jagtprøven eller inden for de sidste 10 år har løst jagttegn, jf. dog stk. 4 og 5 og § 3, stk. 3.

Stk. 4. Personer, der ikke inden for de sidste 10 år har fået udstedt jagttegn, slettes af registret, jf. dog stk. 5.

...

Stk. 7. Ved 'sletning' forstås, at personen ikke længere er optaget i Jagttegnsregistret og dermed ikke er berettiget til at indløse jagttegn."

Den 10-årige sletningsregel i § 1, stk. 3, (10-årsreglen) blev oprindeligt indført ved bekendtgørelse nr. 43 af 21. januar 1994 om jagttegn, der blev udstedt i forlængelse af vedtagelsen af jagtloven (lov nr. 269 af 6. maj 1993).

Den 10-årige sletningsregel blev udstedt med hjemmel i § 41, stk. 1, i, jagtloven, hvoraf det fremgår, at miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om gyldighedstiden for jagttegn, jf. pkt. 2.1.1 ovenfor.

2.1.2.2. Den daværende jagttegnsbekendtgørelse (nr. 193 af 23. februar 2015) indeholdt endvidere bl.a. følgende bestemmelser om jagt- og haglskydeprøven:

”§ 6. Personer, der ønsker at erhverve jagttegn, skal, såfremt vedkommende ikke er optaget i Miljøstyrelsens register over jagttegnsberettigede (Jagttegnsregisteret), jf. § 1, stk. 3, bestå jagtprøven.

...

§ 7. Formålet med jagtprøven, herunder haglskydeprøven, er at sikre, at jagttegnsindehavere har fornødent kendskab til reglerne for udøvelsen af jagt i Danmark, en korrekt og sikker våbenhåndtering, og at understøtte, at jagttegnsindehavere har en grundlæggende forståelse for og viden om natur- og vildtforvaltning, herunder kendskab til de almindeligt forekommende vildtarter.

Stk. 2. Jagttegnsindehavere, der har tilladelse til at gå på jagt, skal:

(...)

6) kunne dokumentere skydefærdigheder med haglgevær, bl.a. med henblik på at forudsætninger er til stede for at antallet af anskydninger minimeres,

(...)

...

§ 16. Jagt og regulering med haglgevær, luftgevær og våben med randtænding må kun udøves af personer, der

- 1) har bestået haglskydeprøven, eller
- 2) uden at bestå haglskydeprøven har opnået påtegning om tilladelse til hagljagt på jagttegnet i henhold til tidligere gældende regler.

Stk. 2. Haglskydeprøven kan aflægges af personer, der er jagttegnsberettigede, jf. kapitel 1.

...

Reglerne om haglskydeprøven blev indført ved bekendtgørelse nr. 1094 af 9. september 2013.

Reglerne blev udstedt med hjemmel i den dagældende bestemmelse i § 40, stk. 4, 1. pkt., i jagtloven, hvoraf det fremgik, at miljø- og fødevareministeren fastsatte nærmere regler om jagtprøven og riffelprøven (se pkt. 2.1.1 ovenfor).

2.1.2.3. Den dagældende jagttegnsbekendtgørelse (nr. 193 af 23. februar 2015) indeholdt endvidere bl.a. følgende bestemmelser om riffelprøven:

”§ 25. Jagt og regulering med jagtriffel må kun udøves af personer, der

- 1) har bestået riffelprøven efter reglerne i dette kapitel, og som har påtegning på jagttegnet om tilladelse til jagt med jagtriffel, eller
- 2) uden at bestå riffelprøven har opnået ret til påtegning om tilladelse til riffeljagt på jagttegnet i henhold til tidligere gældende regler.

...

De nævnte regler om riffelprøven blev oprindeligt indført ved bekendtgørelse nr. 43 af 21. januar 1994 om jagttegn, der blev udstedt i forlængelse af vedtagelsen af jagtloven (lov nr. 269 af 6. maj 1993).

2.2. Ændringen af jagtloven ved lov nr. 1553 af 19. december 2017

2.2.1. Ved lov nr. 1553 af 19. december 2017 – der trådte i kraft den 1. januar 2018 – blev visse af de bestemmelser i jagtloven, der er nævnt under pkt. 2.1, ændret og fik dermed deres nuværende affattelse.

2.2.1.1. I jagtlovens § 40, stk. 1, udgik sætningen ”der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben”.

Af forarbejderne til lov nr. 1553 af 19. december 2017 fremgår bl.a. følgende om ændringen af bestemmelsen i jagtlovens § 40, stk. 1 (se lovforslag nr. 81 af 9. november 2017, bemærkningerne til § 1, nr. 6):

”Efter den nuværende formulering af jagt- og vildtforvaltningslovens § 40, stk. 1, kan jagttegn, der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben, udstedes til personer, der opfylder visse nærmere angivne betingelser.

For personer, der allerede har bestået haglskydeprøve eller som var jagttegnsberettigede før indførelsen af krav om haglskydeprøve i 2014 giver den gældende formulering af bestemmelsen i § 40, stk. 1, ikke anledning til tvivl.

Miljø- og Fødevareministeriet har konstateret, at bestemmelsen med den nuværende formulering kan være misvisende for kommende jægere, der endnu ikke har bestået haglskydeprøve. Det skyldes, at bestemmelsen, der er formuleret før indførelse af krav om haglskydeprøve, har en ordlyd, der kan give kommende jægere anledning til at tro, at de med modtagelsen af jagttegnet umiddelbart har fået adgang til at gå på jagt. Efter bestemmelsens ordlyd er det således jagttegnet, 'der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben'.

Efter indførelsen i 2014 af krav om haglskydeprøve giver det jagttegn, man får udstedt efter bestået skriftlig og praktisk jagtprøve – og inden bestået haglskydeprøve – imidlertid ikke længere tilladelse til at gå på jagt. Jagttegnet er derfor påtegnet ordlyden 'Dette jagttegn giver ikke tilladelse til at udøve jagt'.

Jagttegnet kan i denne situation alene bruges til indkøb af våben og ammunition og giver tilladelse til at skyde på skydebane uden instruktør. Først når haglskydeprøven er bestået kan der udstedes et jagttegn, som giver ret til at udøve jagt. Jagttegnet vil være påtegnet 'Haglskydeprøve bestået + prøvedato'.

Det foreslås derfor, at § 40, stk. 1, ændres, så sætningen 'der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben,' udgår. Herved kan der ikke længere opstå den opfattelse, at en bestået jagtprøve umiddelbart giver adgang til jagt med glatløbede skydevåben – dvs. haglvåben – men at et jagttegn i denne situation alene kan bruges til indkøb af våben og ammunition og giver tilladelse til at skyde på skydebane uden instruktør.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 40, stk. 3, hvor det tydeliggøres, at jagttegn kun giver tilladelse til jagt med

skydevåben, når det af jagttegnet ved en påtegning fremgår, at indehaveren har ret til at udøve jagt med haglvåben, jagtriffel, eller bue, herunder med hvilken type bue.”

2.2.1.2. Jagtlovens § 40, stk. 3, blev endvidere nyaffattet, således at bestemmelsen fik følgende ordlyd:

”Stk. 3. Jagttegn, der ved påtegning giver tilladelse til jagt med haglgevær, jagtriffel eller bue, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af haglgevær, jagtriffel eller bue. Det samme gælder udstedelse af jagttegn til personer, der uden at have bestået en haglskydeprøve eller riffelprøve har opnået ret til påtegning på jagttegnet om tilladelse til jagt med haglgevær eller jagtriffel i henhold til tidligere gældende regler og uden afbrydelse har været optaget i Jagttegnsregisteret som jagttegnsberettiget.”

Af forarbejderne til lov nr. 1553 af 19. december 2017 fremgår bl.a. følgende om ændringen af bestemmelsen i jagtlovens § 40, stk. 3 (se lovforslag nr. 81 af 9. november 2017, bemærkningerne til § 1, nr. 7):

”Af jagt- og vildtforvaltningslovens § 39 fremgår, at vildt kun må beskydes af personer, der har jagttegn.

For at give ret til jagt med skydevåben skal jagttegnet imidlertid være påtegnet efter reglerne i bekendtgørelse nr. 845 af 27. juni 2016 om jagttegn (jagttegnsbekendtgørelsen), hvorefter et jagttegn kan påtegnes en ret til at gå på jagt med henholdsvis haglgevær, jf. § 22, stk. 4, jagtriffel, jf. § 25, stk. 4, eller bue, jf. § 33, stk. 1. Jagttegnet kan indeholde én eller flere af de ovennævnte påtegninger.

Påtegning kan således ske på baggrund af en bestået haglskydeprøve, riffelprøve og/eller buejagtprøve.

Påtegningen kan desuden ske på baggrund af en tilladelse opnået efter de tidligere gældende regler fra før indførelse af krav om haglskydeprøve og riffelprøve.

Det følger af lovens § 40, stk. 3, at jagttegn, der ved en påtegning desuden giver tilladelse til jagt med en jagtriffel, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af jagtriffel.

Med den foreslåede ændring af § 40, stk. 3, angives det nu udtømmende, til hvem et jagttegn med de pågældende påtegninger kan udstedes.

Med den foreslåede henvisning i § 40, stk. 3, til tidligere gældende regler menes for så vidt angår ret til at gå på jagt med haglgevær, at der i 2014 ved indførelse af krav om haglskydeprøve som en del af jagtprøven blev indsat overgangsregler af hensyn til de mange jægere, der havde erhvervet jagttegn efter de hidtidige regler, så disse jægere ikke blev omfattet af det nye krav om at aflægge en haglskydeprøve for at opnå en påtegning på jagttegnet om retten til at udøve hagljagt.

Med henvisningen til tidligere gældende regler for så vidt angår ret til at gå på jagt med jagtriffel menes, at der ved indførelse af krav om riffelprøve i 1994 blev indsat overgangsregler af hensyn til de mange jægere, der havde erhvervet ret til jagt med riffel efter de hidtidige regler.

For at erhverve en påtegning på jagttegnet om ret til at gå på jagt med haglgevær eller riffel efter de tidligere gældende regler er der uændret krav om, at den pågældende uden afbrydelse har været optaget i Jagttegnsregistret som jagttegnsberettiget, siden retten til jagt med haglgevær eller riffel blev opnået.”

2.2.1.3. Desuden blev jagtlovens § 40, stk. 4, 1. pkt., ændret, således at ”riffelprøven” blev ændret til ”haglskydeprøven, riffelprøven og buejagtprøven”.

Af forarbejderne til lov nr. 1553 af 19. december 2017 fremgår bl.a. følgende om ændringen af bestemmelsen § 40, stk. 4, 1. pkt. (se lovforslag nr. 81 af 9. november 2017, bemærkningerne til § 1, nr. 8):

”Af den gældende § 40, stk. 4, 1. pkt., fremgår, at miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om jagtprøven og riffelprøven.

Miljø- og Fødevarerministeriet finder det hensigtsmæssigt, at miljø- og fødevarerministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om prøver fremgår af § 40, stk. 4, der herefter udtrykkeligt nævner alle prøvetyper – jagtprøve, haglskydeprøve, riffelprøve og buejagtprøve.

Det foreslås derfor, at § 40, stk. 4, 1. pkt., fremover nævner såvel jagtprøven, jf. stk. 1, nr. 4, som haglskydeprøven, riffelprøven og buejagtprøven, jf. stk. 3, og ikke kun nævner jagtprøven og riffelprøven som i dag.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.6.”

2.2.2. Jagttegnsbekendtgørelsen blev ændret i forlængelse af vedtagelsen af lov nr. 1553 af 19. december 2017. Men de regler, der er nævnt ovenfor under pkt. 2.1.2, forblev i det væsentlige de samme.

3. Min vurdering

3.1. Ændringen af jagtloven ved lov nr. 1553 af 19. december 2017

Du har bedt mig om at gennemgå forarbejderne til lov nr. 1553 af 19. december 2017 om ændring af bl.a. jagtloven (se pkt. 2.2.1 ovenfor) for at danne mig et indtryk af, om der før lovens ikrafttræden var hjemmel til myndighedernes praksis vedrørende bortfald af jagttegnsberettigelse og påtegning af jagttegn mv.

Du har bl.a. hæftet dig ved, at det af lovbemærkningerne fremgår, at visse af de bestemmelser i jagtloven, der er relevante i din sag, foreslås ændret, fordi de kan være misvisende og bør tydeliggøres.

Når jeg læser lovændringen og forarbejderne til loven, er der efter min opfattelse ikke tvivl om, at formålet med ændringerne af jagtloven er en tydeliggørelse af regelgrundlaget på de punkter, som du har nævnt, men at der samtidig indholdsmæssigt er tilsigtet en videreførelse af den gældende retstilstand.

Det fremgår således bl.a. af forarbejderne, at der "[f]or at erhverve en påtegning på jagttegnet om ret til at gå på jagt med haglgevær eller riffel efter de tidligere gældende regler [...] uændret [er] krav om, at den pågældende uden afbrydelse har været optaget i Jagttegnsregistret som jagttegnsberettiget, siden retten til jagt med haglgevær eller riffel blev opnået".

Det fremgår endvidere, at det "tydeliggøres, at jagttegn kun giver tilladelse til jagt med skydevåben, når det af jagttegnet ved en påtegning fremgår, at indehaveren har ret til at udøve jagt med haglvåben, jagtriffel, eller bue".

Ændringerne af jagtloven i 2017 er imidlertid foretaget efter myndighedernes afgørelser i sagen fra 2015 og er således ikke en del af det retsgrundlag, som ligger til grund for myndighedernes afgørelser om påtegning af dit jagttegn.

Jeg har i det følgende vurderet myndighedernes afgørelser i lyset af det retsgrundlag, der var gældende, da myndighederne traf afgørelserne om påtegning af dit jagttegn.

3.2. Hjemmelsgrundlaget for 10-årsreglen

3.2.1. Reglerne om bortfald af jagttegnsberettigelse, hvis man ikke har indløst jagttegn i 10 år, er udstedt med hjemmel i jagtlovens § 41, stk. 1. Her fremgår det, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om gyldighedstiden for jagttegn.

Forarbejderne til bestemmelsen i § 41, stk. 1, omtaler – som du har anført – ikke muligheden for at fastsætte regler om bortfald af jagttegnsberettigelse efter en vis årrække.

Det er endvidere anført i indledningen til forslaget til jagtlov, at "[d]er (...) for de enkelte bestemmelser i bemærkningerne [er] angivet, hvorledes bemyndigelsen vil blive brugt, og i hvilket omfang det vil indebære en ændring i forhold til gældende regler" (se pkt. 2.1.1 ovenfor).

Som anført af myndighederne fremgår det dog også af lovforslagets almindelige bemærkninger om ændringerne af jagttegnsreglerne, at "[d]e detaljerede regler om jagttegn afløses af en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte de nærmere betingelser for at opnå jagttegn" (se pkt. 2.1.1 ovenfor).

Det er efter min opfattelse samlet set mest nærliggende at forstå forarbejderne til jagtloven således, at der er givet miljø- og fødevareministeren en vid adgang til at fastsætte de nærmere betingelser for at opnå jagttegn.

Jeg er endvidere enig med myndighederne i, at forarbejderne ikke kan antages at indeholde en udtømmende beskrivelse af de nærmere regler, der kan fastsættes.

3.2.2. Det fremgår endvidere af forarbejderne til jagtloven, at "[f]orslaget til bestemmelserne om jagttegn opretholder den gældende lovs principper for udstedelse af jagttegn" (se pkt. 2.1.1 ovenfor).

Som anført af myndighederne var der også før den nuværende jagtlovs ikrafttræden den 1. april 1994 fastsat regler i den daværende jagttegnsbekendtgørelse om, hvornår man sidst skulle have indløst jagttegn eller bestået jagtprøven for at være jagttegnsberettiget. Jeg henviser til § 3, stk. 2, i den nu ophævede bekendtgørelse nr. 123 af 14. marts 1986 om jagttegn.

Jeg er enig med myndighederne i, at dette understøtter, at der også efter vedtagelsen af den nuværende jagtlov er hjemmel til at fastsætte regler om bortfald af jagttegnsberettigelse efter en vis tidsperiode, hvor man ikke har indløst jagttegn.

3.2.3. For så vidt angår formålet med 10-årsreglen, har myndighederne anført, at reglen skal sikre, at jægere har et højt niveau af aktuelt kendskab til både jagtregler og våbenhåndtering, der anses for at være en "essentiell sikkerhedsmæssig del af jagttegnssystemet".

Myndighederne har endvidere anført, at 10-årsreglen er en relevant og nødvendig del af jagttegnsadministrationen, bl.a. henset til at jagtloven og jagttegnsbekendtgørelsen tilsigter at sikre et vist mål af skydefærdighed og sikker betjening af potentielt dræbende våben.

Jeg er enig med myndighederne i, at formålet med 10-årsreglen er i overensstemmelse med de bl.a. sikkerhedsmæssige og dyreværns-mæssige hensyn, der er nævnt i forarbejderne til jagtloven (se pkt. 2.1.1 ovenfor), og at 10-årsreglen er egnet til at varetage disse hensyn.

3.2.4. Jeg er opmærksom på, at du har anført, at bestemmelsen i § 41, stk. 1, i jagtloven efter sin ordlyd giver mulighed for at fastsætte regler om gyldighedstiden for "jagttegn" og ikke "jagttegnsberettigelse".

Jeg har imidlertid – bl.a. i lyset af det anførte under pkt. 3.2.1-3.2.3 – ikke fundet grundlag for antage, at bestemmelsen og dens forarbejder har haft til hensigt at sondre mellem disse to begreber, således at der ikke kan fastsættes regler om, hvornår man senest skal have indløst jagttegn for at være jagttegnsberettiget.

3.2.5. Jeg har herefter samlet set ikke grundlag for at kritisere myndighedernes opfattelse af, at der er hjemmel i jagtlovens § 41, stk. 1, til at fastsætte regler om bortfald af jagttegnsberettigelse, hvis en person ikke har indløst jagttegn i ti år.

3.2.6. Jeg har heller ikke grundlag for at kritisere, at myndighederne mener, at 10-årsreglen indebærer, at både jagttegnsberettigelse og eventuelle påtegninger bortfalder som en samlet enhed, hvis jagttegnet ikke har været indløst i ti år.

Jeg har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at personer uden jagttegnsberettigelse ikke kan indløse jagttegn og opnå påtegninger på det. Det fremstår foreneligt med dette, at personer, der mister deres jagttegnsberettigelse, heller ikke bevarer tidligere opnåede påtegninger.

3.3. Hjemmelsgrundlaget for haglskydeprøven

3.3.1. Reglerne om haglskydeprøven var ved myndighedernes afgørelser i sagen i 2015 udstedt med hjemmel i den daværende bestemmelse i jagtlovens § 40, stk. 4, 1. pkt. Her fremgik det, at miljø- og fødevarerministeren kunne fastsætte nærmere regler om jagtprøven.

Forarbejderne til bestemmelsen omtaler – som du har anført – ikke muligheden for at fastsætte regler om en haglskydeprøve. Der er tale om de samme forarbejder som til jagtlovens § 41, stk. 1, jf. ovenfor under pkt. 3.2.1.

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.2.1 finder jeg, at det er mest nærliggende at forstå forarbejderne således, at der er givet Miljø- og Fødevareministeren en vid adgang til at fastsætte de nærmere betingelser for at opnå jagttegn, ligesom jeg er enig med myndighederne i, at forarbejderne ikke kan antages at indeholde en udtømmende beskrivelse af de nærmere regler, der kan fastsættes.

3.3.2. Myndighederne har bl.a. anført, at en haglskydeprøve har umiddelbar sammenhæng med jagtprøvens øvrige elementer, og at miljø- og fødevareministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om jagtprøven derfor indeholdt den fornødne hjemmel til at indføre en haglskydeprøve.

Myndighederne har i den forbindelse endvidere anført, at haglskydeprøven har til formål at fremme de samme sikkerhedsmæssige og dyreværns-mæssige hensyn, som er nævnt i forarbejderne til jagtloven, og som bl.a. lå bag indførelsen af riffelprøven (se pkt. 2.1.1 ovenfor).

Jeg har ikke grundlag for at kritisere myndighedernes opfattelse. Jeg finder endvidere, at haglskydeprøven fremstår egnet til at varetage det anførte formål.

3.3.3. Jeg har herefter samlet set ikke grundlag for at kritisere myndigheder-nes opfattelse af, at der efter den daværende bestemmelse i § 40, stk. 4, 1. pkt., i lov om jagt og vildtforvaltning kunne fastsættes regler om en haglskydeprøve.

3.4. Overgangsbestemmelsen om riffelprøven

3.4.1. Det følger af overgangsbestemmelsen i jagtlovens § 59, at bestemmel-sen i lovens § 40, stk. 3 – hvorefter bestået riffelprøve er en betingelse for at udøve riffeljagt – ikke finder anvendelse for personer, der før lovens ikrafttræ-den har opnået tilladelse til at besidde jagtriffel (se pkt. 2.1.1 ovenfor).

Det følger endvidere af § 25, stk. 1, i jagttegnsbekendtgørelsen, at jagt med riffel kan udøves uden at bestå riffelprøven af personer, der har opnået på-tegning om tilladelse til riffeljagt på jagttegnet i henhold til tidligere gældende regler (se pkt. 2.1.2 ovenfor).

Jeg forstår – som også anført af myndighederne – bestemmelsen i § 25, stk. 1, i jagttegnsbekendtgørelsen således, at den indholdsmæssigt svarer til overgangsbestemmelsen i jagtlovens § 40, stk. 3.

Jeg har derfor i det følgende taget stilling til myndighedernes forståelse af be-stemmelsen i jagtlovens § 40, stk. 3.

3.4.2. Du har bl.a. anført, at overgangsbestemmelsen i § 59 efter sin ordlyd indebærer, at personer, der er jagttegnsindehavere – uden andre begrænsninger – er fritaget fra at bestå riffelprøven, hvis de før lovens ikrafttræden har erhvervet tilladelse til at besidde jagtriffel.

Myndighederne har bl.a. anført, at overgangsbestemmelsen i § 59 giver den omfattede personkreds adgang til at opnå – og få fornyet – en påtegning om ret til riffeljagt på jagttegnet, så længe jagttegnsberettigelse bevares. Overgangsbestemmelsen ændrer omvendt ikke på, at en påtegning om riffeljagt på jagttegnet – og dermed retten til at få påtegningen fornyet – bortfalder, hvis selve jagttegnsberettigelsen bortfalder.

3.4.3. Der er ikke i jagtloven eller lovens forarbejder taget stilling til den nærmere rækkevidde af overgangsbestemmelsen i jagtlovens § 59.

Det er efter min opfattelse mest naturligt at forstå overgangsbestemmelsen i § 59 således, at den har til hensigt at ligestille personer, der har erhvervet tilladelse til at besidde jagtriffel før lovens ikrafttræden, med personer, der efter lovens ikrafttræden har bestået riffelprøven.

Dette indebærer bl.a., at personer, der har erhvervet tilladelse til at besidde jagtriffel før lovens ikrafttræden og derefter mister jagttegnsberettigelse efter 10-årsreglen – på lige fod med personer, der har bestået riffelprøven og derefter mister jagttegnsberettigelse – skal bestå riffelprøven for at få tilladelse til at udøve riffeljagt på ny (se nærmere pkt. 3.2 ovenfor om 10-årsreglen).

Denne forståelse af overgangsbestemmelsen i § 59 er efter min opfattelse endvidere bedst stemmende med de sikkerhedsmæssige og dyreværnsmæssige hensyn, der ligger til grund for jagtloven (se pkt. 2.1.1 ovenfor).

3.4.4. Jeg kan derfor ikke kritisere myndighedernes opfattelse af, at du skal bestå riffelprøven for at få tilladelse til at udøve riffeljagt på ny.

3.5. Overgangsbestemmelsen om haglskydeprøven

3.5.1. Det følger af § 16, stk. 1, i jagttegnsbekendtgørelsen, at jagt med haglgevær kan udøves uden at bestå haglskydeprøven af personer, der har opnået påtegning om tilladelse til hagljagt på jagttegnet i henhold til tidligere gældende regler (se pkt. 2.1.2 ovenfor).

Bestemmelsen i jagttegnsbekendtgørelsens § 16, stk. 1, om haglprøven er enslydende med overgangsbestemmelsen i jagttegnsbekendtgørelsens § 25, stk. 1, om riffelprøven (se pkt. 3.4.1 ovenfor).

Overgangsbestemmelsen om riffelprøven i jagttegnsbekendtgørelsens § 25, stk. 1, svarer endvidere som nævnt indholdsmæssigt til overgangsbestemmelsen om riffelprøven i jagtlovens § 59 (se pkt. 3.4.1 ovenfor).

3.5.2. Som det fremgår ovenfor under pkt. 3.4, har jeg ikke grundlag for at kritisere myndighedernes opfattelse af, at overgangsbestemmelsen om riffelprøven i jagtlovens § 59 – og dermed den tilsvarende bestemmelse i jagttegnsbekendtgørelsens § 25, stk. 1 – ikke længere finder anvendelse for personer, hvis jagttegnsberettigelse er bortfaldet.

Jeg kan af samme grund heller ikke kritisere myndighedernes opfattelse af, at overgangsbestemmelsen om haglskydeprøven ikke finder anvendelse for personer, hvis jagttegnsberettigelse er bortfaldet.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.